

Η παρουσία της Θεοσοφίας εις την Ελλάδα

[/ Ορθόδοξη πίστη](#)

Η Θεοσοφία έχει χαρακτηριστεί πολύ σωστά από τους A. Fincke - M. Röhlmann ως η «μητέρα του σύγχρονου Εσωτερισμού» και επιπλέον είναι η μήτρα, από την οποία προήλθαν και τροφοδοτήθηκαν, κατά τρόπο συστηματικό, πολλές νεότερες αποκρυφιστικές κινήσεις.

Η παρουσία του εν λόγω αποκρυφιστικού και συγκρητιστικού συστήματος στον ελληνικό χώρο, για πρώτη φορά, μαρτυρείται τον 19ο αιώνα με την ίδρυση, το έτος 1879, στην Κέρκυρα της πρώτης Θεοσοφικής Στοάς με την ονομασία «Ιονική Στοά» (Βλ. πρωτ. Βασιλείου Α. Γεωργοπούλου, Η Ιστορία του Εσωτερισμού στην Ελλάδα, Αθήνα 2007, σ. 11-12).

Τα πρώτα μέλη της «Ιονικής Στοάς» θα είναι Έλληνες και αλλοδαποί. Την συγκεκριμένη περίοδο ο αριθμός των μελών της υπήρξε εξαιρετικά μικρός και αν κρίνουμε από το αποτέλεσμα η διάδοση της Θεοσοφίας στην Ελλάδα δεν προχώρησε ικανοποιητικά με αποτέλεσμα η εν λόγω Στοά να παρακμάσει και να κλείσει.

Η δεύτερη συστηματική προσπάθεια, για να διαδοθεί περαιτέρω η Θεοσοφία στην Ελλάδα αρχίζει τον εικοστό αιώνα την περίοδο του Α' Παγκοσμίου Πολέμου. Το 1914 θα ιδρυθεί στην Αθήνα τη Στοά «Ερμής» και το 1915 η Στοά «Απόλλων». Ο

αριθμός των μελών και αυτή την περίοδο θα παραμείνει μικρός πλην όμως θα συμμετέχουν και άνδρες και γυναίκες. Και αυτή όμως η προσπάθεια δεν τελεσφόρησε επί μακρόν καθώς ήδη το 1920 και οι δύο αυτές Στοές είχαν αδρανοποιηθεί.

Η τρίτη προσπάθεια, η οποία είχε καλύτερα αποτελέσματα, για την ανάπτυξη της Θεοσοφίας στην Ελλάδα αρχίζει τη δεκαετία του 1920. Την περίοδο αυτή θα ιδρυθούν νέες Στοές, ο «Πλάτων» το 1923, «Πυθαγόρας» το 1924, «Αθηνά» το 1924, «Μπλαβάτσκι - Όλκοττ» το 1925, «Ορφεύς» το 1927, «Μαϊτρέγια» το 1928, «Σωκράτης» 1928.

Την ίδια δεκαετία οι ελληνικές Θεοσοφικές Στοές θα συσχετιστούν με τη Θεοσοφική Εταιρεία της Γαλλίας, θα αρχίσουν μεταφράσεις βασικών θεοσοφικών έργων, θα ιδρυθεί το 1925 η «Ένωσις των Ελληνικών Θεοσοφικών Στοών», ενώ επισήμως το ελληνικό τμήμα της ως παράρτημα θα αναγνωριστεί διεθνώς το 1928.

Μετά το Β΄ Παγκόσμιο πόλεμο κάποιες Στοές θα αδρανοποιηθούν, ενώ θα δημιουργηθούν νέες, όπως «Ελευθέρα Σκέψις», «Αλκυών», «Άρτεμις», «Νιρβάνα», «Μπεζάντ», και «Πυθαγόρας» στη Θεσσαλονίκη, «Ήλιος», «Κων. Μελισσαρόπουλος». Το 1956 θα εκδοθεί για πρώτη φορά το ιδεολογικό όργανο της ελληνικής Θεοσοφικής Εταιρείας το περιοδικό «Ιλισός».

Το τελευταίο τέταρτο του εικοστού αιώνα θα υπάρξει μία διάσπαση μεταξύ των οπαδών της Θεοσοφίας στην Ελλάδα δημιουργώντας ένα επιπλέον δικό τους θεοσοφικό κλάδο. Δεν είναι επίσης τυχαίο το γεγονός ότι τον εικοστό αιώνα, επιφανείς Τέκτονες, υπήρξαν βασικά στελέχη των θεοσοφικών Στοών της Ελλάδος.

Ολοκληρώνοντας τη σύντομη αυτή αναφορά μας πρέπει να επισημάνουμε, το ιδιαιτέρως θετικό γεγονός ότι στον ελληνικό χώρο, μέχρι σήμερα, η απήχηση του εν λόγω αποκρυφιστικού συστήματος είναι εξαιρετικά μικρή.

Του Πρωτ. Βασιλείου Α. Γεωργοπούλου, Λέκτωρος Θεολογικής Σχολής Α.Π.Θ.

Ορθόδοξος Τύπος, Αριθμός Φύλλου 2008, 31 Ιανουαρίου 2014

Πηγή: impantokratoros.gr